

cerede Rigsbudsmand aldrig kunne overbevise en Mand om, at det er rigtigt at bestatte ham først halvt her og saa et andet Sted heelt. Nu siger vel den cerede Rigsbudsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddervsen), at man bestatter lavt i de andre Communer, saa det har ikke stort at betyde, men det vil jo sandsynlig snart forandres og betyder i sig Intet; han gjør ligeledes den Indvendning imod Forslaget Nr. 18, at man ikke betaler Formue- og Leilighedsstat af Eiendom; men jeg troer, der her ligger en Misforstaaelse til Grund. Man betaler omkring i Landet først sin Eiendomsstat, paa Landet Hartkornstat, og i Byerne Arealstat; ved Siden deraf betaler man Formue- og Leilighedsstat af det Overskud, som den Eiendom har givet, og som hører med til en Mandes Indtægt eller til hans Formue og Leilighed. Naar der nu er Spørgsmaal om i en anden Commune at fradrage, hvad han allerede har betalt her i Kjøbenhavn, da, efterat Skatteansættelsen har fundet Sted og Rigningscommissionen mulig ikke har taget Hensyn til, at en saadan Skat er udbredt af en Indtægt i Kjøbenhavn, hører det jo til de Indsigelser, Vedkommende vil gjøre mod Skatteansættelsen. Sdet de have taget hans hele Indtægt, vil han oplyse, at der allerede er betalt for en Deel af denne Indtægt. Saaledes vil ogsaa, hvad den cerede Rigsbudsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Kosenvorn) sagde, være indbegaaet. Skulde nu Rigningscommissionen erklære, at den ikke vil tage Hensyn til en Lov, der er givet alene for Kjøbenhavn og ikke for det øvrige Land, da vil Vedkommende klage, og der kan ikke være Tvivl om, at Indenrigsministeren efter den Opfattelse, han har gjort gjældende, og som enhver Indenrigsminister maa gjøre gjældende, maa anvende den Regel, som her er givet om Gjensidighed for andre Steder. Jeg troer saaledes ikke, at den Indvendning er begrundet, at man ikke har taget Hensyn til Landets andre Communer, og at Reglen er uigjennemførlig. Det er klart, at der vedblivende vil bestaae en Forskjel mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land. Her er en renere Indkomststat, medens det øvrige Land svarer en Formue- og Leilighedsstat; det kan være et Motiv til at indføre Indkomststaten i

det øvrige Land, og jeg vil ansee det for meget godt at have et saadant Motiv; vist er det, at det lader sig gjøre at fremkomme med Indsigelser mod Ansættelse til Formue- og Leilighedsstat, skjøndt Skattegrundlaget er forskjelligt.

Scherfig: Efterat saamange Talere have yttret sig, kan jeg fatte mig kort. Jeg vilde ikke have udtalt mig om Classeskatten, efter hvad den cerede Minister har yttret, naar ikke enkelte Talere vare komne mere ind, derpaa, end jeg troede vilde skee. Der er udtalt, at Indkomststaten vil vække stor Utilfredshed, og at denne Utilfredshed vilde for en Deel tabe sig, naar Næringskatten bibeholdtes. Da jeg deri paa ingen Maade kan være enig med de cerede Herrer, har jeg tilladt mig at reise mig for at gjøre opmærksom derpaa. Man maa nemlig ikke glemme, at de Næringsdrivende ogsaa for Størstedelen komme til at betale Indkomststat, og forsaavidt man vil regne disse med blandt de Utilfredse, bliver ganske vist Tallet ikke formindsket ved, at man bibeholder Classeskatten, men langt snarere forøget. Der næst yttrede den cerede Minister — jeg troer det var i Begyndelsen af hans Foredrag — at han ikke, om § 4 faldt bort, derfor skulde mødsætte sig, at Loven udkom. Jeg troer ikke jeg feiler, naar jeg siger, at Ministeren yttrede dette, og jeg skulde derfor anmode det cerede Thing om at stemme for, at Classeskatten op- hører, eller at § 4 bortfalder. Den cerede Taler fra Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddervsen), der har foreslaaet med Hensyn til Forslaget under Nr. 13, at den faste Eiendom ikke skulde bestattes gennem Indkomststat, har meget vidtløftig udtalt sig om dette Emne; men af Alt, hvad han har sagt, kan jeg ikke føle mig overbevist om Rigtigheden af hans Forslag; en Eier, hvis Eiendom giver ham et Overskud, maa af dette Overskud betale Skat, foruden at Eiendommen i og for sig selv bestattes. Jeg troer, at naar man ikke fastholdt dette, vilde Communen baade directe og indirecte komme til at savne en betydelig Skatteindtægt, fordi man jo, naar man var bleven noget ældre og havde lyst til at trække sig tilbage, efterat man i sin Ungdom havde erhvervet en Formue, kunde sætte sine Penge i Eiendomme og Actier —